

ger. Konventionen er optaget som bilag til det nævnte andet forslag.

Hovedformålet med den europæiske konvention er at muliggøre, at retsforfølgning i straffesager kan ske i det land, hvor det under hensyn til samtlige foreliggende omstændigheder skønnes mest hensigtsmæssigt. Der henvises til bemærkningerne til forslaget til lov om overførsel til andet land af retsforfølgning i straffesager. Konventionens gennemførelse nødvendiggør ændring af straffeloven, dels med hensyn til reglerne om danske domstoles kompetence i straffesager (§ 1, nr. 2), dels med hensyn til reglerne om fremmede straffedommes retskraft (§ 1, nr. 3).

Til nr. 2.

Efter konventionens art. 2 medfører en anmodning om overførsel til andet land af retsforfølgning i en straffesag, at det anmodede land får overdraget det begærende lands kompetence til at behandle lovovertrædelsen. Dette får betydning, hvis det anmodede land ikke efter sine nationale regler har den fornødne kompetence til at pådømme sagen.

Reglerne om danske domstoles kompetence indeholdes i straffelovens §§ 6-9. Efter disse bestemmelser hører under dansk straffemyndighed ikke blot handlinger, der er begået på dansk område, men også i et vist omfang handlinger, der er begået uden for territoriet, men som har en særlig tilknytning til landet. Bestemmelserne dækker imidlertid ikke alle de tilfælde, hvor Danmark efter konventionen vil få kompetence til at behandle lovovertrædelser, og det er derfor nødvendigt ved en ændring af lovgivningen at tilvejebringe en sådan kompetence for domstolene. Efter den foreslåede tilføjelse til straffelovens § 8 kan retsforfølgning altid finde sted i Danmark, når lovovertrædelsen er omfattet af den europæiske konvention om overførsel af retsforfølgning i straffesager.

Til nr. 3.

Reglerne om fremmede straffedommes retskraft, d. v. s. de regler, der fastlægger, i hvilket omfang det forhold, at en bestemt handling har medført en strafferetlig reaktion i én stat, skal medføre, at andre stater er afskåret fra at strafforfølge den samme handling, indeholdes for dansk rets vedkommende i straffelovens § 10 a. Reglerne er senest ændret ved lov nr. 519 af 23. december 1970 om ændring af borgerlig straffelov (Fremmede straffedommes retskraft) som følge af Danmarks tiltræden af den europæiske konvention om straffedommes internationale retsvirkninger. Der henvises til bemærkningerne til den nævnte lov (Folketingstidende 1970-71, tillæg A sp. 1169).

Den europæiske konvention om overførsel af retsforfølgning i straffesager indeholder i afsnit V (art. 35-37) bestemmelser om straffedommes internationale retsvirkninger, der i det hele svarer til reglerne i den europæiske konvention om fremmede straffedomme. Da den kreds af stater, der tiltræder de to konventioner, ikke behøver at være den samme, foreslås bestemmelsen i § 10 a udvidet til også at omfatte domme i en stat, der har tiltrådt den europæiske konvention om overførsel af retsforfølgning i straffesager.

Til nr. 4.

Forslaget angår reglerne om de strafferetlige følger af psykisk abnormitet. Forslaget bygger på straffelovrådets betænkning om de strafferetlige særforanstaltninger (nr. 667/1972) samt på en række udtalelser over de tilsvarende bestemmelser i det i folketingssamlingen 1972-73 fremsatte lovforslag om strafferetlige særforanstaltninger m. m. Om straffelovrådets overvejelser og forslag henvises til betænkningens kap. II-IV side 18-57, 138 og 142-143.

De gældende regler om de strafferetlige følger af psykisk abnormitet findes i straffelovens §§ 16-18. Hovedbestemmelsen indeholdes i § 16, hvorefter handlinger er straffri, når de er foretaget af personer, der er utilregnelige på grund af sindssygdom eller tilstande, der må ligestilles dermed, eller åndssvaghed i højere grad. Hertil knytter § 18 dog den regel, at beruselse ikke udelukker anvendelse af straf, medmindre gerningsmanden har handlet uden bevidsthed.

Til disse egentlige utilregnelighedsregler følger § 17 bestemmelser, der giver mulighed for en strafferetlig særbedømmelse af visse varigere tilstande af mangelfuld udvikling, svækkelse eller forstyrrelse af sjælsevernerne, herunder seksuel abnormitet. Personer, der er omfattet af denne beskrivelse, er ikke uden videre straffri. Afgørende er, om de kan anses for egnet til påvirkning gennem straf.

Frifindes en tiltalt i medfør af § 16, eller findes straf uanvendelig efter § 17, kan retten i medfør af straffelovens § 68 (den tidligere § 70) træffe bestemmelse om anvendelse af andre foranstaltninger, der findes formålstjenlige for at forebygge yderligere lovovertrædelser. Af de mere indgribende foranstaltninger kan nævnes anbringelse i et sindssygehospital, en åndssvageanstalt eller anden kur- eller plejeanstalt.

I lovforslaget om de strafferetlige særforanstaltninger m. m. var bestemmelsen vedrørende sindssyge og åndssvage i overensstemmelse med straffelovrådets betænkning udformet således, at straffriheden knyttedes til tilstedeværelsen af den pågæl-